

Slotakkoord van een eindeloze klus

Door LUC VAN DEN OEVER EN RIK SNEIJDER

GOUDERAK - Half vergane schepen zijn niet aangetroffen. Honderden vaten met gif die nog intact zouden zijn evenmin. Gouderakse dorpsroddels mogen de tand des tijds hebben doorstaan; dat geldt zeker niet voor wat tijdens de sanering van de Zellingwijk daadwerkelijk is gevonden.

De maquette van de gesaneerde Zellingwijk.

„Veel plastic, schoenen, verrot hout en veel vervuilde grond. Geen fijn spul. Natuurlijk hebben we vaten gevonden, maar die waren allemaal doorgeroest”, zegt Robbert Brandt, directeur van de stichting Herontwikkeling Zellingwijk. In zijn zevende jaar begint het slot van de klus die ooit eindeloos leek, in zicht te komen. „We blijven tot 2011, als alle huizen er staan. Onze rol zal wel steeds kleiner worden.”

Nog slechts 4 procent van de zwaar verontreinigde bodem van de de Gouderakse Zellingwijk moet worden afgegraven. Dan verrijst de schoonste nieuwbouwwijk langs de Hollandsche IJssel. Binnenkort gaan dan ook de 72 woningen van de hand, waarvan 49 in de verkoop. Of daar animo voor is, blijft een vraag.

Wanneer alles volgens de planning van de aannemerscombinatie Boskalis Heijmans verloopt, is de grote schoonmaakoperatie over twee weken afgerond. Dan is alle viezigheid verwijderd. Een deel van de troep wordt overigens per vrachtwagen vervoerd. Daarvoor wordt de dijk in Gouderak enige tijd afgesloten voor het verkeer. Deze laatste klus heeft plaats in de nacht van vrijdag 6 op zaterdag 7 februari, van 18.00 uur tot 12.00 uur de volgende dag. Zwaar transport moet wat langer wachten, vrachtwagens mogen vanaf maandag 9 februari 12.00 uur weer over de weg rijden.

„De volgende stap in het project is het opbouwen van de oevers en het weghalen van de damwanden langs de Hollandsche IJssel. De damwanden achter de Dorpsstraat blijven voor een deel onder de grond zitten. Weghalen zou het gevaar op scheuren in de woningen vergroten. Aan de rivierzijde wordt vanwege de stabiliteit van de nieuwe woonwijk iets meer grond aangelegd.”

De Zellingwijk moet eind dit jaar bouwrijp zijn. „De sanering op zich is tamelijk voorspoedig verlopen. Het mag ook wel eens meezitten. We zijn ruim een jaar bezig en hadden hier anderhalf jaar voor gepland,” zegt Brandt. Sinds de ondertekening van het contract in februari 2005 is drie jaar over de sanering gediscussieerd. Via de rechtbank is de plek voor stortmateriaal afgedwongen.

Tijdens het werk zijn de klachten over de stankoverlast redelijk beperkt gebleven.

„De mentaliteit in het dorp is zeer positief geweest. ‘Dat roken we vroeger iedere dag’ hoorde je dan.’’ Sceptis was er ook. Brandt: „Eerst zien en dan geloven. Zelfs toen de hekken om de wijk stonden hoorden we: ‘Dat lukt ze nooit’.’’

Voor Gouderakkers die in 1983 gedwongen moesten verhuizen, breekt een onwerkelijke tijd aan. Wat velen niet voor mogelijk hielden is waar: het einde is in zicht. „Veel oud-bewoners willen wel terug, maar zijn gezien de financiële crisis huiverig,’’ zegt Gert Bouter, voorzitter van de Bewonersbelangenvereniging Bodemverontreiniging Gouderak (BBG).

Zelf weet Bouter nog niet of hij terug wil naar het mooiste plekje van Gouderak. De groep oud-bewoners is inmiddels aanzienlijk kleiner dan in 1982. De oud-bewoners krijgen voorrang bij de toewijzing van de woningen.

„Voor de huurhuizen in de geplande woontoren blijkt wel belangstelling te zijn. Voor de koopwoningen zijn velen terughoudend,’’ weet Bouter.

Die terughoudendheid geldt overigens alleen de betaalbaarheid van de huizen en niet de veiligheid. De woningen worden immers buitendijks gebouwd. Het Hoogheemraadschap van Schieland en de Krimpenerwaard heeft daar positief advies over uitgebracht. De zelling ligt namelijk drie meter boven NAP, ruim boven de norm van 2,90 meter.

En, veel belangrijker, de grond in de tuintjes is weer schoon. „Als je wilt kun je er nu al groenten verbouwen,’’ zegt Brandt.